

Sygn. akt III RC 150/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Protokolant: sekretarz sądowy Angelika Zachęś

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Nakle nad Notecią na rozprawie sprawy

z powództwa S. L.

przeciwko małoletniej V. L. L. reprezentowanej przez matkę M. L.

o obniżenie alimentów

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sędzia Sądu Rejonowego Wojciech Kokociński

Sygn. akt: III RC 150/16

UZASADNIENIE

Dnia 31 sierpnia 2016 roku do Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią wpłynął pozew S. L. przeciwko małoletniej V. L. L. reprezentowanej przez matkę M. L. o obniżenie alimentów ustalonych na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie XC 2432/15 w wysokości 1500 zł miesięcznie, do kwoty 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał m. in., że pomiędzy stronami nastąpiła istotna zmiana stosunków gospodarczych, od czasu ustalenia alimentów w wyroku rozwodowym jego możliwości zarobkowe pogorszyły się a sytuacja materialna się zmieniła. Podniósł, że jego zdaniem kwota płaconych przez niego alimentów jest nieadekwatna do kosztów faktycznego utrzymania małoletniej, podkreślając w szczególności fakt, iż poza wyznaczoną kwotą alimentów łoży on na dziecko dodatkowo kupując mu różne prezenty, co trzy miesiące wydając pieniądze na przyjazdy z Holandii do Polski specjalnie po to, by widywać się z córką oraz zapewniając jej dodatkowe rozrywki w postaci wycieczek do kina, parków rozrywki, czy korzystanie z innych atrakcji. Zazaczył, że mieszkając w Holandii osiąga tam dochody, jednakże ponosi też koszty utrzymania zdecydowanie wyższe niż w Polsce, zgodne ze standardami obowiązującymi w kraju, w którym zamieszkuje. Wskazał, że jego praca jest niestała a miesięczny dochód opiewa obecnie na około 1.400 euro. Przedłożył też zestawienie ponoszonych miesięcznie wydatków na kwotę 1.195 euro. Podniósł ponadto, że sytuacja matki małoletniej z kolei uległa zdecydowanej poprawie, z uwagi na to, że ma nowego partnera, który utrzymuje rodzinę a ona sama osiąga comiesięczny dochód. Dodał, że bardzo kocha córkę i chce łożyć na jej utrzymanie, jednakże nie stać go na uiszczenia co miesiąc kwoty 1.500 złotych a jedynie 500 złotych.

Matka małoletniej pozwanej w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa wskazując, iż miesięczne koszty ponoszone przez nią na utrzymanie małoletniej opiewają na kwotę około 3.017 zł i przedstawiła na tę okoliczność zestawienie ponoszonych wydatków. Podkreśliła, że od 21.06.2016 roku podjęła zatrudnienie w N., w (...) Spółce Jawnej J. I., W. I. z wynagrodzeniem około 1.300 złotych netto miesięcznie. Podniosła jednocześnie, że nie sposób zgodzić się z treścią pozwu jak i zawartymi w nim argumentami.

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017 r. strony w całości podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił i zważył, co następuje.

Małoletnia V. L. L. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego M. L. i S. L.. Małżeństwo powoda i matki małoletniej pozwanej zawarte dnia 20 września 2008 r. zostało rozwiązane na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 16 lutego 2016 r. w sprawie XC 2432/15 przez rozwód z zaniechaniem orzekania o winie. Wyrokiem rozwodowym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim dzieckiem stron powierzono matce ograniczając ojcu władzę rodzicielską do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, w szczególności związanych z jego wychowaniem, edukacją i zdrowiem oraz nieograniczonych kontaktów osobistych z nim. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej V. L. L. zostali obciążeni oboje rodzice, z tym, że od S. L. zostały zasądzone alimenty na rzecz dziecka w wysokości 1.500 złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 15-tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka, z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Wyrok orzekający rozwód uprawomocnił się w dniu 8 marca 2016 r.

Dowód: zeznania powoda S. L. /k.122v-123 akt/;

zeznania matki małoletniej pozwanej M. L. /k.123 akt/;

akta XC 2432/15 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Małoletnia V. L. L. od 1 sierpnia 2016 roku zamieszkuje wraz z matką M. L. w wynajmowanym mieszkaniu - kawalerce położonej w N. przy ul. (...) o powierzchni 23 m². Na co dzień małoletnią pozwaną zajmuje się matka, która troszczy się o nią, wychowuje ją i opiekuje się nią starając się zapewnić jej w miarę możliwości jak najlepsze warunki. Małoletnia pozwana nie posiada żadnego majątku. Matka małoletniej M. L. ma 30 lat, jest osobą zdrową, bez zawodu, zdolną do wykonywania pracy. Od czerwca 2016 roku matka dziecka podjęła zatrudnienie jako szwaczka w (...) Spółce Jawnej J. I., W. I. w N. z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie około 1.300 złotych netto. M. L. wraz z córką utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę oraz alimentów od powoda w kwocie 1.500 zł miesięcznie. Małoletnia pozwana poza alimentami w wysokości 1.500 zł miesięcznie od powoda, które dotychczas były płacone w miarę regularnie i bez konieczności prowadzenia egzekucji w tym zakresie, nie posiada żadnych innych dochodów. Koszty związane z utrzymaniem mieszkania i wydatki za media, jakie pokrywa matka małoletniej pozwanej zamykają się kwotą ok. 750 zł miesięcznie, w tym 600 zł miesięcznie tytułem czynszu. Małoletnia V. L. L. nie choruje przewlekłe i nie pozostaje pod opieką lekarzy specjalistów, jest dzieckiem zdrowym, ma jednak obniżoną odporność. Problemem jest również sucha skóra małoletniej, która wymaga stosowania specjalistycznych kosmetyków dla niemowląt. Sytuacja małoletniej pozwanej od momentu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (tj. od dnia 8 marca 2016 roku), w którym uregulowana została kwestia alimentów nie uległa istotnej zmianie, jednakże od czasu podjęcia zatrudnienia przez matkę małoletniej doszły koszty opiekunki dla dziecka albowiem gdy matka małoletniej jest w pracy a małoletnia nie przebywa w szkole, spędza czas z opiekunką - siostrą M. L.. Małoletnia V. z uwagi na słaby stan psychiczny i lęk przed byciem samą w domu wymaga obecności drugiej osoby. Małoletnia pozwana ma obecnie 7 lat i uczęszcza do drugiej klasy szkoły podstawowej w N.. Ze względu na sytuację finansową M. L. w utrzymaniu dziecka pomagają jej także rodzice a czasem nawet znajomi. Od czasu orzeczenia rozwodu koszty utrzymania małoletniej nieznacznie wzrosły, o koszt opiekunki, tj. 600 złotych miesięcznie (800 zł gdy małoletnia choruje). Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej niezbędna jest kwota ok. 2.500 zł miesięcznie, na co składają się wspomniane wydatki na opiekunkę, wydatki na wyżywienie w wysokości 650 zł, obiady szkolne ok. 60 zł, zakup odzieży, bielizny i obuwia 180 zł, środki czystości i higieny osobistej około 200 zł/m-c (w tym płyny, kremy i balsamy dla niemowląt), zakup artykułów szkolnych, podręczników, zeszytów i akcesoriów na plastykę - około 100 zł/m-c, koszty wychowania, tj. gry, zabawki, maskotki, wycieczki z dzieckiem - około 100 zł/m-c, wydatki na leki i witaminy - około 100 zł/m-c, zajęcia w szkole tańca - 53 zł/m-c, doładowanie telefonu - około 10 zł/m-c, kino i basen - około 200 zł/m-c, składki szkolne i opłaty za komitet rodzicielski - 13,50 zł a także częściowo opłaty za zajmowane wraz z matką mieszkanie, na które

składa się czynsz w wysokości 600 złotych miesięcznie, opłata za wodę 65 zł/m-c, energię elektryczną około 35-60 zł miesięcznie, internet 49 zł/miesięcznie.

Dowód: zeznania powoda S. L. /k.122v-123 akt/;

zeznania matki małoletniej pozwanej M. L. /k.123 akt/;

historia rachunku bankowego powoda /k.19-22 akt/;

informacje z systemu PESEL-SAD o powodzie, małoletniej pozwanej i jej matce /k.29-31 akt/;

zestawienie miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej pozwanej zawarte w odpowiedzi na pozew /k.64-65 akt/;

kopia umowy najmu lokalu mieszkalnego matki małoletniej pozwanej /k.72-73 akt/;

dokumenty dotyczące zatrudnienia i zarobków M. L. /k.74-77 akt/;

zestawienie doładowań do telefonu małoletniej pozwanej /k.81 akt/;

kopia oświadczenia opiekunki małoletniej pozwanej /k.121 akt/;

akta XC 2432/15 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Powód S. L. ma 33 lata, z zawodu jest technikiem informatykiem, obecnie pracuje w Holandii jako ogrodnik. Powód od około ośmiu lat zamieszkuje w Holandii, gdzie pracuje na podstawie okresowych umów o pracę, zawieranych na ogół na czas jednego roku przez biuro pośrednictwa pracy. Sytuacja powoda od czasu ustalenia alimentów w wyroku rozwodowym praktycznie nie uległa żadnej istotnej zmianie, jest on osobą zdrową, zdolną do pracy, nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, cały czas otrzymuje wynagrodzenie zasadnicze na zbliżonym poziomie, w wysokości około 350 euro tygodniowo (około 1.400 euro miesięcznie), wprawdzie w grudniu 2016 roku skończyła mu się umowa o pracę, jednakże taka sytuacja ma miejsce co roku i w najbliższych dniach powód ponownie podejmie zatrudnienie. S. L. zamieszkuje w Holandii w mieszkaniu firmowym, za które opłata w wysokości 94 euro tygodniowo potrącana jest mu z wypłaty. Koszty ponoszone przez powoda w związku z wyżywieniem opiewają na sumę około 200 euro miesięcznie. Dojazdy do pracy wiążą się z wydatkiem w wysokości 80-100 euro miesięcznie. Powód przyjeżdża do Polski co 3-4 miesiące, za każdym razem na 3 tygodnie, ponosząc przy tym koszty dojazdu w wysokości około 300 euro w obydwie strony. Będąc w Polsce zamieszkuje w podnajmowanym mieszkaniu w B. na O., za które płaci właściciele lokalu około 600 złotych miesięcznie. Powód poza córką V. nie ma innych małoletnich dzieci na utrzymaniu i przyjeżdża do Polski głównie po to, by spotykać się z córką. S. L. przyjeżdżając do Polski ponosi również koszty dojazdu z zajmowanego mieszkania do miejsca zamieszkania córki, podczas spotkań z dzieckiem zabiera małoletnią do kina, parków rozrywki, zapewnia jej dodatkowe atrakcje i kupuje jej upominki. Jeździ również wraz z córką do kliniki stomatologicznej i pokrywa koszty leczenia stomatologicznego (wizyt kontrolnych) córki. S. L. co do zasady realizuje kontakty z córką podczas pobytu w Polsce, widuje się z córką wówczas zwykle przez kilka i wspólnie spędza z nią czas.

Dowód: zeznania powoda S. L. /k.122v-123 akt/;

zeznania matki małoletniej pozwanej M. L. /k.123 akt/;

zestawienie miesięcznych kosztów utrzymania powoda /k.5, 58 akt/;

zestawienia uzyskiwanych zarobków przez powoda /k.6-9, 37-57, 91-118, 119-120

akt/;

historia rachunku bankowego powoda /k.19-22 akt/;

zaświadczenie o objęciu małoletniej pozwanej opieką stomatologiczną /k.25 akt/;

informacje z systemu PESEL-SAD o powodzie, małoletniej pozwanej i jej matce

/k.29-31 akt/;

dokumenty dotyczące warunków zatrudnienia powoda /k.82-90 akt/;

akta XC 2432/15 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów w postaci: zestawienia miesięcznych kosztów utrzymania powoda /k.5, 58 akt/, zestawień uzyskiwanych zarobków przez powoda /k.6-9, 37-57, 91-118, 119-120 akt/, historii rachunku bankowego powoda /k.19-22 akt/, zaświadczenia o objęciu małoletniej pozwanej opieką stomatologiczną /k.25 akt/, informacji z systemu PESEL-SAD o powodzie, małoletniej pozwanej i jej matce /k.29-31 akt/, zestawienia miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew /k.64-65 akt/, kopii umowy najmu lokalu mieszkalnego matki małoletniej pozwanej /k.72-73 akt/, dokumentów dotyczących zatrudnienia i zarobków M. L. /k.74-77 akt/, zestawienia doładowań do telefonu małoletniej pozwanej /k.81 akt/, dokumentów dotyczących warunków zatrudnienia powoda /k.82-90 akt/,

kopii oświadczenia opiekunki małoletniej pozwanej /k.121 akt/, akt XC 2432/15 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy a także zeznań powoda S. L. /k.122v-123 akt/ i zeznań matki małoletniej pozwanej M. L. /k.123 akt/.

Przedstawione dokumenty nie budzą wątpliwości, treść tych dokumentów jest jednoznaczna i jasna, zostały sporządzone w przepisanej formie i przez upoważnione do tego organy, nie noszą śladów manipulacji, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Nie dotyczy to jedynie zestawienia miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew, które Sąd uznał za nieco zawyżone (M. L. wskazała w nim, że średni miesięczny koszt utrzymania 7-letniego, zdrowego dziecka wynosi ok. 3.017 zł) i na podstawie zasad logiki, doświadczenia życiowego i aktualnie obowiązujących cen przyjął, że na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb małoletniej pozwanej niezbędna jest kwota ok. 2.500 zł miesięcznie zgodnie ze szczegółowym wyliczeniem, które zostało przedstawione powyżej. Sąd uznał również za nieco zawyżone wskazywane przez ojca małoletniej w pozwie koszty leczenia stomatologicznego córki. Zdaniem Sądu wskazywany przez ojca koszt kontrolnych wizyt z dzieckiem u stomatologa opiekujący na 1.500 złotych rocznie jest zbyt wysoki, nawet jeśli obejmuje wykonywanie zabiegów profilaktycznych i leczniczych u małoletniej. Dodatkowo Sąd nie wziął pod uwagę dołączonych do pozwu dokumentów dotyczących wydatków i zakupów jakie powód poczynił dla małoletniej pozwanej i jej matki przed orzeczeniem rozwodu /k.10-18 akt/ albowiem nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż dotyczyły sytuacji, które miały miejsce przed uprawomocnieniem się wyroku rozwodowego.

Sąd dał wiarę zeznaniom stron: matki małoletniej pozwanej M. L. /k.123 akt/ i powoda S. L. /k.122v-123 akt/, gdyż co do zasady są one logiczne, spójne i konsekwentne, wzajemnie się uzupełniają, zarówno matka małoletniej pozwanej jak i powód dokładnie opisali swoją sytuację rodzinną, materialną i zdrowotną, wydatki i koszty jakie na co dzień ponoszą, w tym związane z utrzymaniem małoletniego dziecka a informacje te znalazły potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, pomiędzy tymi zeznaniami nie zachodzą istotne sprzeczności, w większości nie były kwestionowane, dlatego też Sąd uznał je za wiarygodne. Nie dotyczy to jednak tej części zeznań S. L., w której wskazywał on, że od czasu orzeczenia rozwodu jego dochody zmalały i nie jest on w stanie łożyć alimentów w dotychczasowej wysokości na rzecz córki albowiem z zebranego materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że dochody powoda od marca 2016 r. do chwili obecnej pozostają praktycznie cały czas na takim samym poziomie i

jego wynagrodzenie zasadnicze nie uległo żadnej zmianie w tym okresie. Powyższemu przeczy również stwierdzenie powoda, z którego wynika, że pozew o obniżenie alimentów wniósł dlatego, że przeliczył się jeżeli chodzi o wysokość alimentów, które zadeklarował na córkę w sprawie rozwodowej a także dowody w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach pozwanego jak również zasady wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego. Kwestia wygaśnięcia umowy o pracę na obecnym etapie jest zupełnie nieznacząca, gdyż S. L. od kilku lat pracuje na podstawie cyklicznie odnawianych umów na czas określony i w najbliższych dniach ponownie podejmie zatrudnienie w Holandii na tych samych warunkach. Dodatkowo powód minął się z prawdą podając, że konsolę dla dziecka zakupił już po rozwodzie, gdyż z załączonego przez niego paragonu /k.10 akt/ wynika, że konsolę PS4 powód nabył w dniu 14 sierpnia 2015 roku, a więc przed ustaleniem alimentów w sprawie rozwodowej. Sąd nie dał również wiary twierdzeniom matki małoletniej pozwanej, że średni miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi aż 3.000 zł albowiem jak ustalił Sąd jest on nieco niższy i nie przekracza kwoty 2.500 zł miesięcznie.

Zgodnie z art. 133§1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, w szczególności przez termin dojścia alimentowanego do pełnoletniości. Nie jest on związany także ze stopniem wykształcenia. Jedyną okolicznością mającą wpływ na termin wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie, co następuje z reguły wówczas, kiedy uzyska stosowne wykształcenie oraz przygotowanie do wykonywania określonego zawodu. Z kolei art. 135 kro stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie, w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Zakres obowiązku alimentacyjnego jest pochodną dwóch czynników - usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pomiędzy tymi przesłankami istnieje ścisła współzależność. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci: żywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosownej do wieku odzieży, środków na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie, co oznacza, że rodzice powinni zapewnić dziecku warunki materialne odpowiadające tym, w jakich żyją sami. Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Ocena możliwości zarobkowych nie może wyrażać się jednak w wymaganiu aktywizacji działalności zarobkowej ponad możliwości fizyczne i zdrowotne z uszczerbkiem dla zdrowia zobowiązanego. Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego. Brak jakichkolwiek zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego wyłącza obowiązek spełnienia świadczeń alimentacyjnych, górną granicę świadczeń alimentacyjnych wyznaczają bowiem możliwości majątkowe i zarobkowe osoby zobowiązanej, choćby nie wystarczały one na pokrycie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego do alimentacji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r., III CRN 470/71).

Natomiast w myśl art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie „stosunków” należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmianą stosunków tak pojmowanych jest więc zmiana okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego (czyli możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego poprzez ich zwiększenie lub zmniejszenie). Należy wyraźnie zastrzec, że art. 138 kro nie może być środkiem sanowania orzeczeń czy ugód, nawet jeśli zostały one oparte na wadliwych ustaleniach, w obecnym stanie prawnym nie ma bowiem możliwości wzruszenia prawomocnego wyroku, jeśli nie zachodzą podstawy do wznowienia postępowania.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stanowczo podkreślić, że powód S. L. w toku procesu nie udowodnił, aby nastąpiła zmiana stosunków, która uzasadniałaby jakiegokolwiek obniżenie alimentów ustalonych na rzecz małoletniej V. L. L. w sprawie XC 2432/15 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy. Po pierwsze nie ulega żadnej wątpliwości, że małoletnia pozwana z racji tego, że ma skończone 7 lat, uczy się, nie posiada żadnego majątku, nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i to rodzice są nadal zobowiązani do jej utrzymania. Matka małoletniej obowiązki rodzicielskie realizuje na co dzień poprzez troszczenie się o wszystkie jej potrzeby - w miarę posiadanych środków finansowych, poprzez swoje codzienne starania o dziecko, opiekę nad nim, udział w jego wychowaniu itp., przy czym sama pracuje, osiągając dochód w wysokości około 1.300 złotych miesięcznie. Ojciec dziecka poza płaceniem alimentów na utrzymanie małoletniej V. w wysokości 1.500 zł miesięcznie, spotykając się z córką kilkanaście razy w ciągu roku a także bywając sporadycznie z nią u stomatologa i kilka razy do roku kupując jej prezenty w inny sposób nie wspomaga matki dziecka w jego utrzymaniu i wychowaniu, nie angażuje się w żaden sposób w proces edukacji córki czy też jej rozwój, nie opiekuje się nią na co dzień a swój czas poświęca jej podczas kilkunastu dni w roku. Powód zatrudniony jest w Holandii i zarabia zdecydowanie więcej niż matka małoletniej, która dzieckiem opiekuje się każdego dnia. Od czasu orzeczenia alimentów w wyroku rozwodowym minął niespełna rok a możliwości zarobkowe i majątkowe powoda nie uległy żadnemu zmniejszeniu. Powód bowiem w trakcie kiedy toczył się proces rozwodowy, w którym zapadło orzeczenie zobowiązujące go do płacenia alimentów na córkę w kwocie 1.500 zł miesięcznie, od kilku lat pracował już w Holandii i osiągał dochody porównywalne do dzisiejszych i ponosił zbliżone wydatki związane z utrzymaniem swojej osoby. W chwili obecnej sytuacja materialna powoda jest nadal taka sama, mimo, że jak podniósł z końcem grudnia wygasła mu umowa o pracę, jednakże jak co roku, po otrzymaniu od stycznia kolejnej umowy nadal będzie zatrudniony przez pracodawcę i będzie osiągał dochody na takim samym poziomie. Powód jest osobą zdrową, sprawną i zdolną do pracy a jego możliwości zarobkowe są duże, chociażby z uwagi na fakt wykonywania pracy poza granicami kraju i znajomości rynku pracy w Holandii, gdzie przebywa od ośmiu lat. Podkreślenia wymaga, że potrzeby małoletniej pozwanej od czasu rozvodu nie uległy znaczącej zmianie, przy czym na pewno się nie zmniejszyły tylko nieco wzrosły z uwagi na koszt opiekunki wynoszący 600 - 800 złotych miesięcznie i zgodnie z tym co zostało przedstawione powyżej wynoszą obecnie średnio 2.500 złotych miesięcznie. Na powyższe składają się koszty związane z edukacją małoletniej, ubiorem, wyżywieniem, rozrywką a także w części bieżące koszty utrzymania mieszkania zajmowanego przez matkę wraz z małoletnią i związane z tym opłaty. Należy zauważyć, że konieczność zatrudnienia opiekunki do dziecka a co za tym idzie dodatkowe wydatki finansowe pojawiły się z uwagi na występujące problemy psychologiczne u dziewczynki, która po przeżytym pożarze boi się zostawać sama i potrzebuje opieki ze strony znanej osoby, stąd nie sposób kwestionować ich konieczności dla prawidłowego rozwoju małoletniej V.. Biorąc pod uwagę zeznania matki małoletniej pozwanej, zasady logiki i doświadczenia życiowego, obecnie obowiązujące ceny podstawowych produktów i w ich świetle rozpatrywane potrzeby 7-letniej dziewczynki należy uznać, że kwota alimentów 1.500 zł miesięcznie, na którą powód zgodził się podczas sprawy rozwodowej, przy finansowym współudziale matki małoletniej, odpowiednia jest dla zaspokojenia potrzeb dziecka w niezbędnym zakresie, które kształtują się na średnim poziomie sięgającym kwoty ok. 2.500 zł miesięcznie, zgodnie z wyliczeniem przedstawionym powyżej (Sąd uznał że na zaspokojenie potrzeb małoletniej pozwanej niezbędne są w ciągu miesiąca wydatki na opiekunkę 600-800 zł, wydatki na wyżywienie w wysokości 650 zł, obiady szkolne ok. 60 zł, zakup odzieży, bielizny i obuwia 180 zł, środki czystości i higieny osobistej około 200 zł/m-c (w tym płyny, kremy i balsamy dla niemowląt), zakup artykułów szkolnych, podręczników, zeszytów i akcesoriów na plastikę - około 100 zł/m-c, koszty wychowania, tj. gry, zabawki, maskotki, wycieczki z dzieckiem - około 100 zł/m-c, wydatki na leki i witaminy - około 100 zł/m-c, zajęcia w szkole tańca - 53 zł/m-c, doładowanie telefonu - około 10 zł/m-c, kino i basen - około 200 zł/m-c, składki szkolne i opłaty za komitet rodzicielski - 13,50 zł a także częściowo opłaty za zajmowane wraz z matką mieszkanie). W świetle przedstawionych przez powoda wydatków i dochodów oraz jego możliwości zarobkowych jest on w stanie nadal łożyć alimenty w kwocie 1.500 zł miesięcznie na córkę bez uszczerbku dla utrzymania swojej osoby. Zgodnie z tym co zostało już powiedziane potrzeby uprawnionej, tj. w tym przypadku małoletniej córki powoda nie uległy zmniejszeniu a tylko nieznacznie zwiększyły się, natomiast możliwości zarobkowe i majątkowe powoda od czasu ustalenia alimentów w sprawie rozwodowej nie uległy jakimkolwiek zmniejszeniu. Powód jest osobą stosunkowo młodą wiekiem a jego dobry stan zdrowia umożliwia mu wykonywanie pracy zarobkowej. Ponadto zdobyte kwalifikacje oraz wiedza a także i doświadczenie zawodowe powodują, że przy

odpowiednim zaangażowaniu z jego strony i chęci należytego wykorzystania posiadanych możliwości zarobkowych i majątkowych jak najbardziej jest on w stanie uzyskiwać dochody umożliwiające mu zaspokajanie potrzeb małoletniej córki kwotą 1.500 zł miesięcznie, co zresztą cały czas czyni. Zdaniem Sądu powód chcąc poprawić swoją sytuację materialną powinien rozważyć, czy w związku z pobytem w Polsce 3-4 razy do roku, łącznie przez okres około dwóch miesięcy, musi wynajmować mieszkanie w Polsce, gdzie koszt wynajmu kształtuje się na poziomie 7.200 złotych rocznie (600 zł/m-c). Ponadto powód winien uświadomić sobie, że zakup prezentów dla dziecka, dojazdy na spotkanie z nim, pomoc dziecku i jego matce w trudnej sytuacji życiowej czy też przyjazdy do Polski, nawet tylko w celu spotkań z córką, nie mogą być argumentem do obniżenia zasądzonych na rzecz córki alimentów. Ojciec dziecka nie jest zobowiązany do ponoszenia dodatkowych kosztów na rzecz dziecka, poza zasądzonymi alimentami. Skoro czyni to z własnej woli, dla dobra dziecka, nie może mieć to wpływu na wysokość alimentów i być podstawą roszczenia o ich obniżenie tym bardziej, że stać go na takie wydatki. Uiszczanie z kolei alimentów na rzecz dziecka, w zasądzonej przez Sąd wysokości jest podstawowym obowiązkiem powoda a ustalona wysokość alimentów nie może ulec zmianie dopóki nie wystąpią przesłanki ustawowe umożliwiające modyfikację obowiązku alimentacyjnego do których należy zmiana usprawiedliwionych potrzeb dziecka lub możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca ani po stronie powoda ani też zasadniczo po stronie małoletniej uprawnionej. U powoda od czasu ustalenia alimentów w 2016 roku nie uległa istotnej zmianie ani sytuacja zdrowotna, materialna czy też rodzinna, nie zmieniły się jego możliwości zarobkowe i majątkowe a także nie zwiększyły się w istotnym stopniu koszty jego utrzymania. Ponadto nie uległy zmniejszeniu potrzeby dziecka tylko nieznacznie się zwiększyły. To wszystko powoduje, że nie sposób uznać, aby zaszyły przesłanki z art. 138 kro uzasadniające obniżenie alimentów na rzecz małoletniej pozwanej o jakąkolwiek kwotę. Przypomnieć ponadto należy, że zgodnie z przepisami kodeksu rodzinnego i opiekuńczego dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami i to zarówno wtedy, gdy żyją z nimi wspólnie jak i wtedy, gdy żyją oddzielnie. Powód starając się wykazać, że wysokość płaconych przez niego na rzecz małoletniej V. alimentów jest za wysoka i nie jest on w stanie w dalszym ciągu uiszczać ich w takiej wysokości jak dotychczas i domagając się ich obniżenia z kwoty 1.500 do kwoty 500 zł miesięcznie argumentował to między innymi faktem, iż matka małoletniej „ma nowego partnera, który utrzymuje rodzinę”(!) co wskazuje na kompletnie niezrozumienie przez niego podstawowych obowiązków rodzicielskich i chęć ich przerzucenia na inne osoby, które nie są do tego prawnie w ogóle zobowiązane. Ze zgromadzonego w aktach materiału dowodowego zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że S. L. jest w stanie w świetle osiągniętych dochodów i posiadanych możliwości zarobkowych (które kształtują się na poziomie około 1.400 euro miesięcznie co przy aktualnym średnim kursie euro wynoszącym około 4,40 zł daje sumę ponad 6.100 zł miesięcznie) przekazywać na utrzymanie córki co miesiąc kwotę alimentów w wysokości 1.500 zł a z pozostałych środków finansowych będzie nadal w stanie pokryć wszystkie niezbędne wydatki związane z utrzymaniem jego osoby które sięgają kwoty 1.200 euro miesięcznie wliczając w to alimenty przekazywane na rzecz dziecka, w szczególności gdy nieco zracjonalizuje ponoszone koszty (m.in. z tytułu wynajmu mieszkania w Polsce). Podkreślenia wymaga, że S. L. poza alimentami w kwocie 1.500 zł miesięcznie w niewielkim stopniu wspomaga matkę dziecka w jego utrzymaniu i wychowaniu, nie ma codziennych obowiązków związanych z opieką nad dzieckiem, jego edukacją, rozwojem, wszystkie te obowiązki spoczywają wyłącznie na matce dziecka, dlatego też postawa powoda jako ojca małoletniej pozostawia wiele do życzenia i jest niezrozumiała, powinien on bowiem dokonać odpowiedniej oceny potrzeb córki jak i oszacować koszty jej utrzymania, a nie proponować obniżenie alimentów do kwoty 500 zł na dziecko, podczas gdy on sam tylko na swoje potrzeby dysponuje kwotą wielokrotnie wyższą. Powód powinien pomagać matce dziecka w jego utrzymaniu i wychowaniu, docenić jej codzienny trud a nie domagać się, by koszty te finansował ktoś inny. W tym miejscu należy jeszcze raz stanowczo podkreślić, że to na rodzicach spoczywa obowiązek utrzymania i wychowania dziecka a nie na innych osobach. Pojawienie się nowego partnera w życiu byłego małżonka nie może stanowić podstawy do obniżenia alimentów ciążyących na rodzicu czy też zwolnienia go z ciążyącego na nim, jako na rodzicu, obowiązku alimentacyjnego. Tego rodzaju myślenie świadczy o całkowitym braku zrozumienia przez S. L. zasad i obowiązków jakie wiążą się z utrzymaniem małoletniego dziecka a przede wszystkim tego, że to rodzic powinien podejmować wszelkie starania w celu zapewnienia dziecku jak najlepszego bytu i musi dzielić się z nim wszystkimi dochodami, nawet najmniejszymi, gdyż zapewnienie środków na utrzymanie i wychowanie dziecka jest podstawowym obowiązkiem rodzicielskim i tylko całkowita niezdolność do pracy oraz brak jakichkolwiek dochodów i majątku może zwolnić rodzica z tego obowiązku. Dodatkowo podkreślić należy, że nawet jeżeli powód, jak sam twierdzi, w sposób błędny w procesie rozwodowym oszacował swoje możliwości zarobkowe i dlatego zgodził się na alimenty w kwocie

1.500 zł miesięcznie, to orzeczenie to nie może być zmienione w postępowaniu o obniżenie alimentów, gdyż zmiana wysokości ustalonych alimentów możliwa jest tylko i wyłącznie w przypadku zaistnienia przesłanek art. 138 kroc, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Mając powyższe na uwadze i kierując się treścią wyżej przytoczonych przepisów Sad uznał, że powództwo S. L. przeciwko małoletniej V. L. L. o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie, dlatego też wniesione przez niego powództwo oddalił.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc.

Sędzia Sądu Rejonowego

/Wojciech Kokociński/